

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цена:

100 гр. за въ Цареградъ, — 160 гр. за по вонъ.

Подписка-та начина въ начало-то на всякъ мѣсецъ и ся приима у Типографія та на Вѣстника въ Болгарскій Метохъ на Фенеръ, и у неговы те вонъ отписватели.

№ 96

ИЗДАВАНЕ ВЪСТНИКА СЪ ВЪСТА.

Вѣстникъ по гронъ на реда. Обыкновенни-те средни обявленія отъ 150 до 200 парчета печататся за 150 грона, и пары-те или напредъ ся броятъ; ако книга та мы печатамы, тѣ пары напредъ ся връщатъ.

ОТЪ РЕДАКЦІЯТА.

Любезни наши спомоществователи и прочии Любочитатели!

Ето наконѣкъ стигнахме окончаніе-то на двегодишно-то Вѣстниково издание. 96 числа ся истакмиха и мнозина още нишно-то едногодишно а други двѣгодишно спомоществованіе не ни са заплатили. Писмо верху писмо имъ писахме, и много пары на почта за пи-сма дадохме, а отговоръ никаковъ не получих-ме, знаеме че они приѣматъ и Гречески Вѣ-остниці, и че пары-те исперво броятъ; а за-що ся обносятъ толико хлѣнокровни камъ-а-сущій нишенъ вѣстникъ и не заплащатъ? не-тъможеме да разумѣеме. Колко-то [за насъ самъ] ся Господъ знае колики трудове, колики бѣдѣня, колики иждивенія положихме. Да, любезни спомоществователи, вѣрувайте, много изгубихме, и пакъ не ся отказуваме да не по-ложиме и за напредъ все що е потребно за да слѣдова дѣло-то. Мы познаваме колико сте любопытни, и наша-та цѣль не е друга освѣн-да благодариме колко-то е возможно благород-но-то тѣва чувство. Но извѣстно нека вы бы-де че отъ тукъ и на татакъ мѣрка такава вземѣе що-то пари-те на спомоществованіе-то испервенъ да искаме; и пары, не обрѣзани и ексивъ, но пары чисти на бешлицы. Мы книга съ пары чисти купуваме, на поща пари чисти плащаме и токмо и токмо на глава мо-жеме да излѣземе ако запла-та-та на пары чи-сти и на време вземаме. Тая мѣрка ще пока-же на конѣкъ ако истина наши-те соотече-ственниці, са добри читатели и искренни ро-долюбцы. Мы какъ-то горѣ казахме, много изгубихме, и пакъ сонзволюваме да дополни-ме что-то не ще достигне за цѣлогодишн-то изда-ніе, на Вѣстника, но не щеме наконѣкъ и со-

вѣмъ да ся сабориме ако треба вси-те ижди-женія мы да полагаме, зашто-то така не ток-мо не щеме да ся считаме за родолюбивы, но още и глупави. Спомоществователи-те са мал-ко. — Количество-то кое-то отъ тѣхъ ся со-бира едвѣмъ половина-та иждивенія на изда-ніе-то покрыва. —

Молиме убо вси-те наши спомощество-ватели да благоизволятъ да испратятъ до е-динъ мѣсѣцъ най много имена-та си и цѣна-та на спомоществованіе-то точно какъ-то го-рѣ рекохѣме за да не останатъ назадъ отъ приѣмваніе-то на Вѣстника.

ЦАРЕГРАДЪ.

По царска заповѣдь отъ тѣхъ дни:

Ахмедъ паша, преждѣ губернаторъ у Джаникъ, опредѣлися канмаканъ въ Никомедія — Послѣдній вторникъ. Самый паша, кой-то ся опредѣли преже мало генералный гу-бернаторъ на Босна, отиде съ Галацкій паро-ходъ за Видинъ.

— Селимъ паша, кой-то ся опредѣли на-скоро главный командантъ на императорска-та гвардія, учекува ся отъ Самсунъ.

— Оный пятѣкъ Г-нъ Фортъ Руенъ, Фран-цузскій министр у Атина, содруженъ отъ ГГ. Латуръ Дюпинъ и Монтбруна де Лавалетъ сродникъ на Французскаго посланника въ Константинополь, достигна овде отъ Греція съ Французскій пароходъ Ажакціо.

— Г-нъ Н. Алегреть, оттоманскій кон-сулъ въ Генува, кой-то ся нахожда въ Кон-стантинополь, има три мѣсѣцы, ще отиде слѣдъ мало на своя-та служба. Онъ ся е пре-

поручилъ на Оттоманско-то правителство чрезъ свои-те знанія и вѣрность.

— Г-нъ Рожіеръ, вице-консулъ оттоман-скій въ Кагліаръ у Сарденія, наименова ся Консулъ въ иста-та резиденція.

— Научаваме ся какъ Негово Величество царъ на Дѣ-те-Сициліи, желающъ за да обя-ви свое-то благодареніе на службы-те кон-то Г-нъ Антоній Адеонъ стори на торговля-та на неаполитанскы-те кредиты у Триполь, благоизволи да му уступи Крестъ Кавалера ордена Франсоа 1-го.

Пишатъ отъ Букурѣщъ:

Споредъ послѣдны-те извѣстія отъ обла-сты-те на Княжество-то, Князь Щирбей, кой-то слѣдува свое-то обихожданіе, щеме да от-шествуе на 3/15 Августа отъ монастыря Би-стрица за Тиргоджію, главно мѣсто на областъ-та Горджій, гдѣ-то щеме да премине поне-дѣльникъ, за да ся врати наутрѣ въ Чернець областъ на Мехеднець. Утрѣ 7/19 ще ся най-де въ Краіова, столица на Мала-та Валахія, слѣдъ-то ще прѣсѣдѣ 3 или 4 дни. На 10/22 те-кущаго, учекува ся въ Буцео; така что-то ка-зватъ че ще ся врати въ Букурѣщъ 1/13 Сеп.

Г-нъ Евгений (Юженъ) Пужадъ, генерал-ный Консулъ на Франція у княжества-та, тор-жествова на 3/15 Августа годишный народный праздникъ на рожденіе-то Великаго Наполео-на въ Католичка-та церква. Има вечеръ-та призиваніе въ Консоловый домъ. Г-нъ Постел-никъ Мавъ Мано ходи при Г-на Пужада съ Князова-та каласка за да го поздрави отъ страна-та на Валахійскаго Государа. Пригла-шиха ся тоже отъ Г-на Пужада Консули-те на Россія, Австрія и Пруссія.

Пишатъ отъ Солонъ:

Благополучни сме като не имаме да за-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Продолженіе.

КОМЕДИЯ.

Памела Уженена.

СЦЕНА ПЯТАЯ.

Миледи Памела, послѣ Милордъ Артуръ.

Паме. Воистинну големо е добро-то кое-то отъ небо-то получихъ, и треба достойна да ся покажа за негова-та милость съ терпѣ-ніе-то. Но за двѣ токмо работи ми е жално, кой-то весма много сердце-то ми докачатъ. Отецъ мой и мужъ мой, са два-та предмета на моя-та любовь, и наплащамъ да изгубя едного-то, а отъ другій-атъ да ся изгоня. Ахъ! родила самъ ся за да страдаю и незнаю когда уни-те мои ще ся совершатъ.

Арт. Миледи. (поздравляющійся), Паме. Ты тука Господине? незнаишь ли состояніе-то на тойзи домъ?

Арт. Да не бы да ви додѣваемое-то при-сутствіе? дойдохъ тука споредъ заповѣдь-та твоего мужа.

Паме. Прощай ако си отхождамъ; не искахъ заедно онъ съ тебе да мѣ намѣри.

Арт. Стори какъ-то ти е угодно. (на отхожданіе).

Паме. Милордъ, имашъ ли нѣкоя нови-на ради отца моего?

Арт. Едно писмо отъ тайный держав-ный писарь. (приближава малко).

Паме. Показува ли ни благи надежды?

Арт. Темно ми ся вижда, не го разумѣ-вамъ добръ.

Паме. О небеса! остави мя да го видя.

Арт. Съ радость. (изважда отъ пазуха-та си писмо).

Пам. Скоро, скоро, Милордъ.

Арт. Ето писмо-то, Госпожа. (скато вру-чава писмо-то на Памела, дохожда Милордъ Бонфилъ и ся сомнѣва).

СЦЕНА ШЕСТАЯ.

Милордъ Бонфилъ, и гореречените.

Бон. Предатели! предъ очите ми ли?

Арт. Въ какво тя полага завистъ-та?

Бон. Щоты е грижа за нея?

(камъ Артуръ.)

Арт. Единъ почтенъ Кавалеринъ треба да защищава невинность-та.

Бон. Вы и двамната сте виновати.

Пам. Дайми мало дозволеніе да говорю.

Бон. Неслышамъ думы-те на една лу-жена.

Пам. На какво согрѣшихъ, Господаръ?

Бон. Твой новій разговоръ подвѣржава Лу-кави-те твои намѣренія.

Пам. Можишь да познаешъ отъ това писмо... (принося Бонфилу писмо-то, кое-то отъ Артура бѣ взела.)

Бон. (Взема писмо-то и го скжсува.) не искамъ да прочитамъ други писма, прочетохъ едно, кое-то ми стига. Подобрѣ бѣше да го не бѣхъ прочиталъ! подобрѣ никогда да не бѣхъ ты позналъ.

РОССІЯ.

Варшава (Полша) 1-го Августа. —

Холера-та струва ужасны пагубы въ града Сieraцъ (палатинатство (началство) на Калишъ). Трима медици (лѣкари) паднаха опасно болни споредъ слѣдствие на нхны-те старанія что чиняха. Чиници-те едни умрѣха едни ся отправиха. Правительство-то проводи на тѣя мѣста двама медици, кои-то исполнявать съ ревность своя-та должностъ.

ФРАНЦІЯ.

Парижъ 9 Августа и. — Мониторъ-атъ на 8 Августа съдържава заповѣди-те, кои-то позволявать вхожданіе у Франція на нѣкои политическы люди, отдалечены споредъ заповѣдъ-та 10-го Януарія послѣдняго. Ето матерія-та:

Луй-Наполеонъ, и проч. заповѣда:

Дозволяваяся да влѣзатъ за скоро въ Франція:

ГГ. Кретонъ, Дювержіеръ де Хоранъ, Шамболъ, Тьерсъ, де Ремюсатъ, Жюльсъ де Ластеири, генералъ Леде, Антони Туре.

Учинено въ двореца Сенъ-Клу, на 7 Августа 1852. Луй-Наполеонъ.

державный министр Ашиль Фуль.

Заповѣдъ-та 10-го Августа, съ сила-та на коя-то бѣха ся отдалечили временно вышшереченны-те осмь лица, содержавање юще генерала Шангарниера, генерала де Ламорсиера, Г-на Дазъ, генерала Лю Фло, генерала Бедо, Г-на ПаскалаДюпра, Г-на Едгара Кине, Г-на Викторашофуръ и Г-на Верзини.

Луй-Наполеонъ и проч. заповѣда:

Запрещеніе-то да пребываютъ у Франція произношено чрезъ заповѣдъ-та 10-го Януарія, быде за:

ГГ. Мишель Рено, Синяръ, Жолый, Теодора Бакъ, Бегинъ, Бесъ, Милотъ.

Учинено въ двореца на Сенъ-Клу, 7-го Августа 1852. Луй-Наполеонъ

министр державный Ашиль Фуль.

Иста-та заповѣдъ, съ сила-та на коя-то бѣха извадени отъ Французскы-те границы и отъ колоніи-те вышшереченны-те лица, содержаваха ся:

ГГ. Викторъ Хюго, Колонель Шара, Шеларъ, де Флотъ, Дюпонъ (де Басанъ), Мадіеръ де Мажо, Емилъ Пеамъ, Распакль, Бривъ, Едмондъ Валентинъ, Поль Ракушо, Агриколь Пердигіеръ, Евгений Шелатъ, Луй-Летрадъ, Жозефъ Веноа (дю Ронъ), Жозефъ Бьергаръ, Жанъ Коллавриу, Жозефъ Форъ (де-Ронъ) Шеръ-Шарль Гамбонъ, Шарль Лагранъ Мартинъ Надо; Бартелемий Феріеръ, Касаль, Вигіеръ, Шарасинъ, Бандсетъ, Савой, Комбіеръ, Бонсетъ, Боше, Емерый, Гилотъ, Хоштухль, Мишо-Буте, Боонъ Бертолонъ, Жоанъ, Лабулай, Брюй, Ескиро, Ноель, Пар-

денъ, имамъ способъ да тя удостовѣря.

Паме. Ахъ за любовь Божія . .

Бон. Мѣхнися отъ тука. (камъ Памела.)

Паме. Любезный ми сопруже :

Бон. Да не си держала още еднождъ съ таково име да мя призовешъ.

Паме. Какво да стана злощастная.

Бон. Приготвися за безчестно разговараніе

Паме. Нѣ, речи по добръ за смерть да ся приготвя. Да не дава Богъ никогда да претерпя едно таково безчестіе кое-то не ми подобава. Три неща на животъ-атъ си обичамъ тебе, отца моего и честь-та си. Ты и отецъ мой можахте да ся препирате кой отъ двамина ви да има най-перво-то мѣсто въ сердце-то ми. Но честь-та ми и двамина ви надвива, и ако е за ваша любовь готова бы была да претерпя много но когда-то ся касае за честь-та ми, ничто не терпя. Дай ми какъ-

фъ, Пелетіеръ, Бонсель, Бурзатъ, Шавоа, Дюлакъ, Гастонъ Дюсупъ, Гитеръ, Ласонъ, Ламаркъ, Пьеръ Лефранкъ, Жюльсъ Леру, Франсискъ Мень, Малардіеръ, Реселій-Моале Сень-Ферсолъ и Тестелінь (дю Неръ).

— Прочитае въ австрійскій Лондъ:

Великій-Князь наслѣдникъ преемствонный на Россійска-та корона, е въ това время глава верху военны-те учебны заведенія. Князь ать объяви една заповѣдъ чрезъ кои-то вси-те военны учебны заведенія ще ся подложатъ подъ една реорганизация (преустройство). Можебы Франція да ся вземе за модель (примѣръ).

Патати въ Ирландія какъ-то и пшеница-та не са благополучни тая година.

ГЕРМАНИЯ.

Франкфортъ. — Франкфортскій журнал кой-то получава извѣстія отъ Канцеляріи-на Сѣверны-те силы, съдържава въ свой номеръ 7-го Августа послѣдній трактатъ обнародованъ на скоро съ англичанскій журнал Морнингъ-Кроникль :

Морнингъ-Кроникль 23-го июля обнародова сокращеніе-то на единъ трактатъ рѣшенъ между Сѣверны-те силы 20 Маія верху лице-то на Принцъ-президента на Французска-та Република за наклоненія-та кои-та има да преобрази Держава-та като устрои една династія (поколѣніе) наслѣдственна Наполеонска и да распространи держава-та Французска. Това что Таимъ даде има нѣколко седмицы, като едно значеніе предводителю между тѣя исты-те силы, Морнингъ-Кроникль го представи подъ образъ трактатенъ като пригледа чловѣкъ какъ Конституція-та на Франція не опрощаваше на одного президента да слѣдува (предсѣдательство-то осѣвѣ) 4 години и послѣ предсѣдательство-то друго да има пакъ право преждебывшій да ся избере за президентъ, несомнѣнно разумѣва какъ Наполеонъ има такыя планове.

АВСТРІЯ.

Вѣна, 3 Августа. — Една депеша телеграфическа отъ Маронъ-Васаръ-Хелн отъ дата 31 июля съдържава слѣдующи-те :

“ Императоръ-атъ послѣ като пригласи войска-та въ Гизкерда, послѣдува свое-то путешествіе за Удвархелый и иде премини-нощъ-та въ Шлюзбургъ. Учиненный пріемъ отъ народа Его Императорскому Величеству бѣ полень отъ энтузіазмъ. Сутренъ-та по осмь часа императоръ-атъ положи первый камень на монумента кой-то ще ся воздвигне въ честь на генерала Скаріатина, помръль въ баталія-та на Шлюзбургъ 1849-го года. Войска-та и народа присуствоваха въ това торжественно дѣло. Почто посѣти императоръ-

во да е наказаніе, тебе токмо ще познае судія, и за Владыка; но ако съ распаряваніе-то понесашъ да мя обезчестишъ, иде прибягна камъ онгова, кой-то е по горенъ отъ тебе на сила-та. Раскайвашъ ли ся за что-то мене си ся уженилъ? както ти е угодно на прави со смерта-та ми; Да, ще умря ако така за склонно нахождашъ, но искамъ жену твою да умря, искамъ честна да умря. (бѣга)

СЦЕНА СЕДМАЯ.

Милордъ Бонвилъ, и Милордъ Артуръ.

Бон. Да, Памела быде всегда оглѣдала то на добродѣтель-та; ты же имашъ грѣхъ-атъ за что-то негодно я намами.

Арт. Неправеденъ сивамъ нея, колкото и камъ мене не презнателенъ.

Бон. Лажовното твое пріятелство не имало друга цѣль, освѣнъ да мя обмамишъ.

мѣчине въ текуща-та седмица никое убійство или разбойничество. Вси-те извѣстія що получаваме отъ внутръ на санджака казвать да не има зло.

Исуфъ Садикъ паша, генералный губернаторъ Солонскій, ще ся врати до осмь дена отъ бани-те Куджа-Ахмедъ ага, неговый Кехая ходи при него да ся извѣсти за негово-то здравіе, и да получи заповѣди-те му.

Пишатъ отъ Варна:

Пшеница-та не можа да възблагодари земледѣльцы-те, за что-то не можиха да пожнать какъ-то ся надѣяха, на това е причина-та, за что-то падна градъ и много дождове. За това и не ще имаме добра пшеница.

Пишатъ отъ Русчукъ на 7 Августа и.

Салихъ паша, кой-то бѣ дошелъ тука отъ Шумла, отиде пакъ за 8 дни да посѣти Крайдунавскы-те градове. Тулчанскій Канмаканъ оттеглися въ Константинополь като ходи губернаторъ-атъ въ Тулча, кой-то бѣ му узналъ зло-то поведеніе. Мюдири-те на Сакча и Мачинъ престаняха тоже отъ губернатора. Овдешни-те банкіери (сарафи) братія Агаси Ованесіанъ, бставиха ся отъ служба. Дадоха си счета на Меджлиса.

Зія бей секретаръ на Оттоманско-то посолство въ Лондонъ, дойде тука въ Русчукъ чрезъ Вѣнна съ послѣдній пароходъ и ще чека довѣ ся врати Салихъ паша.

Съ истый пароходъ, Австрійскій Консулъ Г-нъ де Росселеръ, вратися отъ Оршова, гдѣ-то бѣ отишелъ содруженъ съ вице-консула у Видинъ и съ агентина на пароходы-те Г-на Клицианъ, за да представятъ и двама-та свои-те почести императору, и послѣдній да му благодари за ердена Франсеза-юсефа что поучи наскоро.

Пишатъ отъ Котель:

Разбойницы има по напы-те страны. Прежде два мѣсяцы уловиха одного старого чловѣка на име Дѣдо Драгаиъ и като го водиха до единъ мѣсяцъ съ себе си изъ гора-та проводиха до сынаму за пары 15000 гр. а онъ проводи само 6000 гр. Разбойницы-те като взеха тѣя пары, казаха на чловѣка что имъ ги занесе, да отиде да донесе юще и не пуснаха стареца, кой-то дору и до днесъ го нема.

На 2 Августа нѣкой си нашъ Котлянинъ Савва Ничовъ и други като отхождали отъ Котель за Терново и като пристигатъ въ Кипиловскій Балканъ при долный чучуръ, излазватъ хандуцы и имъ хварлятъ два тюфека и ударятъ на Савва-та коня и умира, пакъ Савва-та побѣгва пише въ Котель отъ тамъ кое-то е разстояніе четири часове и така ся избавлява.

Пам. Да прощавашъ това е безчеловѣчество.

Арт. Е, безразумно поведеніе.

Бон. Какъ немамъ ли правда да ся гнѣвъ, като второй путь сами въ стая-та вы напращамъ въ подозрительный разговоръ?

Арт. Дойдохъ тука за что-то проводи да кажатъ.

Бон. Но ты за что дойде? (камъ Памела).

Паме. За да тя чекамъ да ти говоря, за да ти ся моля да мя повѣрувашъ, и да мя сожальнишъ.

Бон. Сожальніе не ти ся стои.

Арт. Като слѣпъ си, за что-то не искашъ да ся освѣтишъ.

Бон. Лажы-те ваши (нещатъ хварли прахъ на очи-те ми).

Арт. Тако ми Бога . . . честь-та ми не терпи такыя поруганія.

Бон. Ако ти ся чини че си обезправ-

атъ града, посѣдова свой путь за Нажикиецъ; гдѣ-то достигна по три часа, содруженъ съ много благородны и простые люди на коніе възсѣдали. »

ПРУССІЯ.

Споредъ слѣдствіе на посѣдованы-те распри на началства-та у Нюнстель, кон-то нападуватъ: вси-те законы, кон-то имать сношеніе съ Соединеніе-то между това мѣсто и Пруссія, Пруссійскій министръ при Швейцарска-та Конфедерация получи заповѣдь да отпрати Совѣту Федеральному едно разглашеніе да му заповѣда что да устрои изново стары-те политическы сношенія съ Пруссія въ Нюнстель. Въ обстоятелство на отказаніе, ще замѣтиме пріятельскы-те сношенія като уничтоженіи, и ще ся взематъ нужды-те мѣрки.

Писать отъ Карлстадъ 16-го Августа. Въ Недѣля край 6 часа вечеръ, достигна тука Негово Величество Отонъ царь Греческій и слѣзе въ гостиница-та Златенъ-Ключъ съ своя-та дружба составляема отъ 17 души. Послѣдующа-та утрень посѣти минералны-те бани, гдѣ-то ся виде съ великаго Герцога Беймарскаго, съ кого-то ся здрависаха весма дружески; найдеся тамо и Княгиня-та Липа-Шомбургска. Отъ той день Негово Величество Царь-атъ являвася всякъ день въ расхо-ды-те облеченъ съ красно-то си націонално (арванитско) одѣяніе, и всы-те возрадована съ своя та учтивость. На 4 текущаго дадеся великолѣпнѣнъ балъ отъ супруга-та на банкиера Ласка Варшавскаго, гдѣ-то присуствоваха пред-речени-те три Княжески персони. Царь-атъ отвори танцованіе-то съ Княгиня-та Липа-Шомбургска, послѣ танцова съ дщерка-та (на дому владычица-та и съ много други госпожи. Негово Величество послѣдува да струва бани-те, и никакъвъ страшенъ характеръ не представлява состояніе-то на здравіе-то му; а има само Царь-атъ нужда да е въ спокойствіе, зашто-то като ся зарази отъ треска въ едно отхожденіе въ Еввія, предадеся послѣ въ дѣла-та като юще послѣдуване да е немощенъ, и така бѣ ся поболѣлъ тежко. Замѣ-чися юще какъ Негово Величество и тука юще ся занимава много.

Изъ Греческы-те Газеты:

Г-нъ Лидорикій, Сенаторъ, опредѣлился при Св. Синодѣ у Греція Царскій настоя-тель. Верху това опредѣленіе Греческій Вѣ-стникъ Надежда замѣчава какъ това лице не е способно за такова служба, зашто Г-нъ Лидорикій не има друго ученіе, о-свѣтъ Апостолъ и Псалтирь, като тая служба занимаваха прежде мужіе мудри и учени въ

Церковны-те дѣла какъ-то Схинасъ, Манусій, и Прандисъ.

По царско рѣшеніе 28-го полія опредѣ-лихся лица на св. Синодѣ споредъ третій артикулъ на новый церковный законъ. Соста-вились отъ Атинскаго Архіепископа Тео-фила, Предсѣдателя, отъ Сирскаго Архіепископа, Давида, отъ Коринтійскаго епископа, Вартоломея, и отъ Енископа Итилы, Прокопія.

— По царска заповѣдь 24-го полія, корабли-те что дохождатъ изъ Египетъ и Сирія, кои-то до нынѣ полагалася въ Греція подъ осмо-дневна карантина, отъ нынѣ нататакъ ще ся полагать подъ мятодневна само. — По дру-га заповѣдь истого дня, произведенія-та что бѣха ся пратили въ Лондонско-то Всемирно Изложеніе ще ся собирать и ще ся замѣнять съ произведенія на други правительства, кон-то бѣха поискали Греческы-те. — По друга заповѣдь карантина-та въ Миконо, коя-то бѣ ся напуснала отъ Априлія 1848, влязи изново въ дѣйствіе.

За новостъ-та какъ ся затворили Запад-ны-те церкви въ седмъ-те острова (юнитеска та Держава) казватъ много греческы-те вѣст.

БОЛГАРСКИ.

Велесъ е основанъ на две страны, на четыри холми высоки, и една равнина именуемая "Дво-рове, и два дървена (долины), первый дървенъ, второй Памукъ Баба. На среде вардаръ и великій мостъ дървенъ, има две цркви прекрасны и велики, во нихъ Болгарски се служи Богу, т. е. неуредно совѣтъ и гнусота. — Старый градъ Велесъ 4 часа е далече отъ сегашна-го на юга по край вардаръ, и има страшна развалена крепость на единъ страшны холмъ, и во него, и изъ вонъ него има 20 развалени церкви, отъ кои само св. Димитрія существу-ва, и на воскресеніе последнаго дня служатъ и быва великъ соборъ до 3000 человекъ и пр. Велесъ има и 3 монастыра увеселителны. — Прилепъ красенъ градъ древны Болгарскій, днеска ся повече Болгароцинциаре и помацы, отречъ неучены, непостояны, суевѣрны, избо-равены, ни тамо ни вамо. Окрестъ Прилепъ има выше отъ 40 развалени церкви, и единъ прекрасенъ монастырь именуемый Трескавецъ. Щинъ градъ Болгарскій, Болгаре Юрокопомачки, неучены, суевѣрны, непостояны вртовер-ны лажливы, Богобоязливы, христиче, по до-стойны за велика жалость; Болгарскій служатъ въ церковь Богу. — Тиквешаны, (тоза е едно окружіе съ много богати села, вси Болгаре),

Болгаре Юрокопомачы, излишно неучены, дро-бивѣрцы, непостояны, суевѣрцы, издайницы, отвѣтъ прелестены, ни тамо ни вамо, Богъ да ги помилюе, а мы да ги сожежемъ. — Струмица, градъ Болгарскій отвѣтъ неучены, изгубены, не-постояны, Болгаре Болгарскій отнюдь и Госпо-ди помилуй незыать да речатъ; они са Болгаре Ю-рокопомачы, съ греческа литература ся погрузе-ны, и Богъ и царъ да ги помилюе, и да ги со-жали! — Доранъ Кукушъ, преку вардаръ Во-денъ, Мегленъ, Вардаръ Ениче, Солунъ и пр. Совсемъ ни Болгаре ни грецы, ни Турцы, мо-жеме да речеме Болгаре изгубены, именуемый Трчаще, тако са зоватъ, защо кога говорятъ трчатъ много смѣшно во изыаки; нихъ тамо-шнихъ свещениковъ ги лажать, че ютъ гре-ческа книга друга на света нема.

Мысл. Како кажешъ ты, много са из-губены?

Помн. Азъ сумъ прошеталъ низъ вси ови градове и села и Паланки на 1846 Августа 12 до Септатря 8 и все сумъ испыты-валъ двойно, щомъ знати буду како ся вла-дають, и како живеять; но во Доранъ Архіе-реа чу и ме призва, съ ови речи ме изгони: „Бен бакаиръ илчинъ сенъ гелмичинъ, на анакатоиъ бу Бугарларъ, бу геже рѣзъ-ленъ гидесунъ.“ азъ му се поклонихъ, с' Бо-гомъ во една нощъ у Воденъ отидохъ. — За тава сладкій брате, мучно е западна Болгарія за много години да ся просвети. — Перво и-ска во секой градъ поне по двоцца учены Бол-гаре, и по едно училище, и кои ще будатъ попечители требува поне отчасти да разуме-вать отъ наука, и да имать во всекое учили-ще и по нѣколку книги. Днеска има неколку училища, како во Скопие, и Велесъ, но како никой, защо една година чуватъ чуватъ учи-тели, на друга година ще ги испудатъ, мы-слать да се печурки нхны учители, и що ще имъ дадатъ по нещо заплатъ, ще имъ даватъ не цели грошове, що ся най лоши пари тѣи ще имъ ги дадатъ; они ще ги учать нхъ, ка-ко да учать дѣца нхъ голема слепота! голема глупота! виждъ Господи! Имали да ги про-светишъ? — Неучены человекы, они са сущо како и скотове, вѣра неимать, отъ Бога несе боятъ, сами себе не се познавають, честнаго креста без-честать, неученъ человекъ ево человекъско лице скотъ, скотъ отъ небо неразбира, тако и неученъ неразбира. Скотъ отъ Ангелы не познава, та-ко и неученъ несебой. Скотъ незнае що е святая Троица и св. Духъ, тако и неученъ не-знае. Скотъ во законъ нестой, тако и неученъ отъ законъ неотбира. Скотъ що е цер-кра незнае, тако и неученъ незнае. Скотъ да се причести кровь и тѣло христово незнае, тако и неученъ причестува, но незнае. Скотъ, отъ свято крещеніе неотбира, тако и неученъ неотбира. Скотъ о тѣ страхъ Божій неразбира, тако и неученъ не разбира. Скотъ срамъ нема,

Паме. Страхувамся да не бы да постра-дае нѣкой отъ тѣхъ; имать и двамна-та сабля-та си запасана.

ев. Е, ще помыслятъ какво наказаніе приема оный кой-то въ Лондонъ рука на са-бля тури. Въ Лондонъ юмруцы-те са оружія-та съ кои-то ставатъ единоборствія-та (дуело).

Паме. Но, азъ самъ только смотена, що-то ми ся изгубява издыханіе-то.

ев. Говори съ отца твоего; извѣсти му злощастіе-то си, и слынай какво ще ти каже добрый оный етарецъ.

Паме. Не мя оставя сердце-то ми да го направи, знамъ колико строгій е онъ кога-то ся касае за честь-та, и знамъ че всяка моя дума ще му е една рана на груди-те.

ев. Искашъ ли да му кажа азъ нещо?

Паме. Нѣ, по добръ е нищо да ненаучи.

ев. Невозможно е да ся не научи; и а-ко ся научи отъ чужди уота, по злѣ ще е.

Ще вземе за истина погрѣшка та твоя, когда-то немаишь лице да му ся увѣришь; остави-ми да му извѣстъ азъ; ще го направи съ ку-сусный способъ.

Паме. Направи какъ-то ти ся видѣ да-по благоразумно.

ев. Несчастная! помнишь ли когда-то Господаря искаше да ты затвори въ стѣнахъ си? когда-то ты дари съ оный перстень? То-гава любовь-та негова ты плашеше. Но ко-ко-то тогава ты помогна цѣломудріе-то юще повече сега смѣлость-та е нужна. Не ся стра-хуй. Кажи си правда-та гдѣ-то принадлежа-ва. Глава-та си залагамъ че ако идешь предъ судилище-то да ся оправдаешъ, безъ друго ще получишь побѣдоносный вѣнецъ (отхожда).

Арт. Неприличны-те твои думи са до-стойны съ кровь-та ти да ся измѣять.

Бон. Или моя-та или твоя-та кровь ще-оміе повреда-та на честь-та ми.

Арт. Небо-то ще изясни истина-та (бѣга).

СЦЕНА ОСМАЯ.

Памела и мадамъ еврей.

Паме. Мадамъ еврей, совѣтуйвай мя на-крайно-то мое отчаяніе.

ев. На истина, и азъ веки не знамъ-каково да река. Добръ че отецъ твой не знае-юще нищо; но чинимися че щеше да е по-добръ ако ся бѣше научилъ; щеше да ти да-де нѣкои совѣти.

Паме. Тука веки никого нема гдѣ ли-отидоха?

ев. отидоха долу, чухъ ги като отъ-стѣлаба-та слизаха.

тако и неученъ нема. Скотъ за смерть немисли, тако и неученъ немисли. Скотъ како скотъ живее и умира, тако и неученъ како скотъ живее и умира, — Неучены училища нещатъ, зашто они се слепы и незнають, искають все светъ како нхъ да са слепы и неучены. — Тѣи кои училища и ученія неоставяють да има они друзо нищо несе, отсемъ мртвцы явны, човѣцы безъ очи, безъ уши, безъ носъ безъ усты, безъ руцы и нози, то есть грдны чудовища, плашила, вампиры, сѣвища, вѣчна мука, Тартара, сами себе що се мучать день и ноще. Тѣи кои се гнусатъ отъ училища и ученія друго нищо неправають, отъ семъ, Бога гораспинають по горчливо отъ Иудеевъ, Бога ругають, Богъ безчестяють, святая вѣра дробають Христанство убивають, святыи иконы хулають, святое крещеніе поганатъ, Защо безъ ученіе и училище священникъ Архіереа, Патріархъ, Царь Краль, Князь, Военачалникъ, небыва. — Вы кои нещете ученіе, нещете и священники и цари, и вѣра. Вы кои нещете училища нещете и святии церкви, я святая служба. — Разумете се неучены, разсудете, чада ваши неопустошуйте, негубите, неубивайте, не умеруйте, зашто то ненауки ако ги оставите, они ще быдаты полоши отъ скотовъ. Училище е рай, во Рай има четири рѣки, т. е. Гіонъ Фисонъ, Евфратъ, Тигръ, и во училища има четири рѣки, Мудрость Ученія, наставленія, и преданіе наукъ. Во рай има различни дровеса и цвѣтія и во училища има различни книги кои се полны премудри умове и разуми. Разумейте, зашто церковь, безъ училище, е како тѣло бездушна, и како Орелъ безъ крыла и перя. Безъ училища и науки, ни вѣра имаме, ни законъ знаеме, все намъ е пусто и шуро. — Ученіе и училища да имаме! айде да си ходиме Брате Мысленко! съ богомъ Брате Помнивьсѣхъ.

Юрданъ X. Константиновъ.

ПѢСНЬ.

Имала мама имала
До девять сына рождени
и осямъ нейни снашницы
една дщери петкана.
Искали ми са Петкана,
презъ девять села въ десято
около бѣли градове.
Осямъ я браця не даватъ.
най малакъ братецъ Лазарчу,
той на мама си думаше
Я дай, мамо, Петкана
презъ девять села въ десято
около бѣли градове.
Че ни сме хора прочути,
имаме конье хранени,
имаме герчикъ примяна,
Далечъ на гости да ходимъ
примяна да ся наносимъ,
искали я, дали я.
Отъ какъ Петкана сгодиха.
дворъ ходи и плаче
майка си калне:
Да даде Господъ майноле.
Петкана излѣзе
ри-та чума да дойде.
Ди ти измори, измори.
до девять сына рождени
осемъ твой снашницы.
Да ти остави остави
до осямъ люлки сирацы
момчени и момчени.
Дѣ сѣделъ Господъ та слушалъ
щомъ какъ Петкана излѣзе
черна-та чума проводи.
Та си измори измори
до девять сына рождени
и осямъ нейни снашницы.
Та и остави остави

до девять люлки сирацы
момчени и момчени
Дѣ ходи мама се плаче
и вжрло Лазара калне.
да ся провалишъ Лазаре
Че си Петкана обдаде
презъ девять села въ десято
около бѣли градове.
Лазаръ отъ гробъ ся молене.
Божеле, вышній Господи!
Обдай ми, Боже, обдай ми,
Обдай ми снага восчана
руцъ и нози отъ восакъ
обдай ми конче восчано
Да ида у Петканени
Петкана да си доведа
за да не калне майка ни.
Дѣ сѣделъ Господъ та слушалъ.
обдалъ му снага восчана
руцъ и нози отъ восакъ
Обдалъ му конче восчано
та при Петкана отиде
а кога тамо достигна
Въ средъ село хоро играе
Петкана хоро водеше
и вси неа гледаха.
Като го виде Петкана
тосъ часъ хоро напусна
и му рука цѣлуна
и Лазару думаше.
Байноле, байно Лазарчо
що ти рука мирише
на огнила прѣсница?
Лазаръ Петкани думаше,
Петкано сестро Петкано!
нози си кѣщи правихме,
далбоки хизби копахме
и ми рука-та мирише
на огнила прѣсница.
Азъ дойдохъ да тя заведа
кѣщи да ни честитишъ.
Варвели що са варвели
до гробница са стигнали.
Птицы-те пѣсни пѣхъа
Дѣ ся е чуло видѣло
живо съ мертво да ходи.
Петкана дума Лазару
байноле бейно Лазарчо
че какво пѣять тезъ птицы?
Лазаръ Петкани думаше
я варви варви Петкано
тука тѣи пѣять птицы-те
на порта да си почукашъ
азъ ща по подиръ да дойда.
И си Петкана измина
черна ся земля разгърна
и Лазаря си погжани.
Петкана дома отиде.
та на порта похлопа
а мама ѣ думаше
Иди си чумо иди си
не ли ти чумо стигна
до девять сына рождени
и осямъ ми снашницы?
Петкана мами думаше
ела ми мамо отвори
Мама врата отвори
че на Петкана думаше:
кой тя Петкано доведе
братъ ми мя Лазаръ доведе.
Той стана до три години
какъ е Петкано погиналъ.
че ся живи пригжрнаха
че са мертви пуснаха.

Сивый гълъбче не выйся,
Не вѣртися надъ мене;
Болѣ на далечъ пустился,
Тамъ гдѣ либе-то мое.

Побързо лети и хвървай,
Надъ глава-та му стани;
Жалиж пѣсни му прогугукай,
Че не виджъ бѣлы дни.

У мене е горестъ люта,
И тѣга зла на всегда;
Вѣкъ ся чини менъ минута,
Вѣчно тѣгостна бѣда.

Какъ листо отъ вѣтеръ хрипка,
Хрипка сѣрдце-то мое
Къ либе-то вѣрви и припка
Влачи горе-то свое:

Ахъ! не облакъ чернъ закрыва,
Хлуде не дѣждъ съ небеса
Но за либе ся излива
Горка-та моя слъза

Азъ за него все умирамъ,
Мжичъ въ силенъ огнь свой;
Но на мжкы-те не взираю,
На видѣнье съ милый мой

Тяжкы въздыхъ азъ не брожъ,
Мжчно щжъ ги пречетъ;
То едно азъ само крожъ
Къ него да ся отнесъ.

Съ него всичко что е мило,
Мило на сѣрдце-то ми;
А безъ него все истыло,
Ничто мя не весели.

За кого азъ копнѣжъ,
Ронжъ слъзы какъ порой,
За тогова не жалѣжъ
Ни богатство, ни покой.

Съ милинкѣй да ся повиджъ,
Бурный понтъ щжъ преплывжъ;
На назадъ да си не иджъ
Смъртъ животъ щжъ назовжъ.

ДРУГИ.

Рыданіе.

Вѣжтъ есенни вѣтрове
Въ най-мрачнѣ-тѣ джбравъ,
Съ шумъ на землжъ валятьса
Желти-те древени листи.
Поле и градина пусти
И естество-то стени
Пѣние все умлѣкнало.
Птицы скрыли съ въ гнѣздо,
Азъ то исто неутѣшенъ
Естество жалко си рыдамъ
За мое либе нараненъ
Жалжъ все горко въздышамъ.
Отъ сѣрдце му жестоко
Кое да ся смилъ не иска
На свое вѣрно пилю
Сладко красно добро либе.

Споредъ както ся извѣстывае Жеравня-цы-те, кои-то бѣха оставили въ окаино состояніе свое-то училище, днесъ ги боднало до-бро-то честоміе и постаралися отъ сѣрдце да устроятъ училище-то си, по днешній ле-сенъ уредъ. Тѣи днесъ като почнали да мы-слятъ за добро-то воспитаніе на рожбы-те си, согласилися благородно да помогнатъ всякъ что произволява за да соградытъ едно училище, и така побрали какъ-то казвать до 30000 гр.

Типографія Ц. Вѣстника.